

BESZÁMOLÓ

Az EFOP-5.2.4-17-2017-00006. sz. Arany-serleg – A junior tudásgazdálkodás megteremtése a kortárs tanulás révén c. projekt keretében megvalósított tevékenységről

Foglalkozás dátuma:	2020. február 27.
Programelem:	Harmónia Zenepedagógia
Helyszín:	Zrínyi Ilona Gimnázium, Nyíregyháza
Részletes leírás:	
A februári foglalkozás alkalmával a zene és a mozgókép kapcsolatát a versfilmekben keresztül próbáltuk megismertetni. A versfilm sajátos műfaj, csak néhány éve létezik önálló irányzatként, ráadásul a XXI. századi technika lehetővé tette, hogy ne csak a professzionális filmes alkotók, hanem lényegében bárki kiélhessen, akár egy mobiltelefon vagy egy digitális fényképezőgép segítségével, a filmalkotás lehetőségével. A filmes eszközök általános és speciális eszköztárát vettük végig a diákokkal, azzal együtt, hogy mikor és milyen zenei aláfestés, vagy épp verszene érvényesül egy-egy versfilm esetében. Segítségünkre volt az interneten is megtalálható több stílust és irányzatot képviselő mű, így Ady Endre, Pilinszky János, Radnóti Miklós, Nagy László és Weöres Sándor egy-egy versét néztük meg filmes adaptáciúként, versfilmes vagy versklipes alkotásként. Köztük neves művészek filmjeit (pl. Lutter Imre) és amatőr alkotók (a nemzeti VERSeny versklipes) alkotásait. Az elemzés elsődlegesen arra irányult, hogy a filmes eszközök mellett milyen szerepet játszik az érzelmi amplitudók esetében a zene alkalmazása, mikor erősíti és mikor gyengíti a filmes és szöveges, hangos tartalmakat, vagyis hogyan éljünk a zenei eszközökkel egy versfilm kapcsán. A zene mellett a hangeffektekkal is foglalkoztunk. A hang a mozgókép második dimenziója. Ez akkor is így volt, amikor még technikailag nem létezett szinkronhang, hiszen a mozielőadásokon vagy élőzene volt, vagy élő szövegmondás. A mozgókép hangjait alapvetően három típusba lehet sorolni: szöveg, zene, zöreje. Ez a három hangtípus a filmek túlnyomó többségében egyszerre van jelen, de könnyen elképzelhető, hogy egyik vagy másik hiányzik. Bizonyos filmekben például a hangdimenzióban csak zörejekkel találkozunk, a rendező nem használ sem szöveget, sem zenét. Arra, hogy egy hangosfilmben hiányozzanak a zörejek, szinte alig van példa, de arra már igen, hogy egy adott jelenetben bizonyos zörejek, amelyeknek „hallatszaniuk kellene”, hiányoznak. A rendezőknek óriási játékterük van abban a tekintetben, hogy milyen típusú hangzó világot hoznak létre egy-egy jelenethez. A diákokkal beszéltünk arról is, hogy egyes hanghatások milyen jelenetekre jellemzőek, milyen hangulat idézhető meg velük. A célunk az volt, hogy a diákok egy mozgóképet zenei szempontból is érteni tudjanak, átlássák az összefüggés aközött amit látnak, és aközött amit hallanak.	